

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๔

ฟังเทศน์ให้เป็น

สรุปทองคำและดอลลาร์เมื่อวันที่ ๙ วานนี้ทองคำได้ ๕ บาท ๙๙ สตางค์
ดอลลาร์ได้ ๒๖๐ ดอลลาร์ เวลานี้ทองคำได้ทั้งหมด ๒,๔๘๒ กิโลแล้ว

(วิทยาลัยอาชีวศึกษา จ.นครสวรรค์ จะมาทอดผ้าป่า วันที่ ๑๓ มิถุนา ๔๔ เวลา
๙ โมงเช้า) ที่เขาบอกมาเขาก็เตรียมจะมาอยู่แล้วเราก็เพียงรับทราบ หากว่าไม่มีธุระ
อะไรจำเป็นในระยะนั้นก็ควรรอ ความหมายว่าฉัน หรือขัดข้องด้วยเหตุผลกลไกอะไรก็
บอกไป เราเทศน์ทั่วประเทศไทยนะ เรียกว่าเทศน์หมดทุกจังหวัดเลย จังหวัดไหนที่ยัง
ไม่เทศน์ดูไม่มีนะ นอกจากข้า ๆ ที่เรายังไม่เทศน์ไม่มี เทศน์ทุกจังหวัดเลย บางจังหวัด
ก็ข้า ที่ข้ามากกว่าเพื่อนก็ยกกรุงเทพไว้เสีย นอกนั้นก็พวกสุรินทร์ ๓ หน ศรีสะเกษ ๓
หน อุบล ๒ หน เชียงใหม่ ๒ หน เชียงราย ๒ หน เรียกว่าเทศน์ทุกจังหวัด ในประเทศ
ไทยเรานี้มีกี่จังหวัดเทศน์ทุกจังหวัดฟังซิ อย่างน้อยจังหวัดละหน ๆ นอกจากนั้นที่ยังไม่
ได้ขึ้นเวทีมากนัก เทศน์บนเวทีนี้มีน้อยกว่าที่ได้เวที อันนี้มากทีเดียว

ประเทศไทยเวลานี้มี ๗๖ จังหวัด เทศน์นับเอาจังหวัดละครั้ง ๗๖ ครั้งเทศน์ฟัง
ซิ ทางภาคใต้เราก็พูดแล้ว คือภาคใต้เป็นภาคที่รวมยอด เพราะภาคใต้เป็นภาคใหญ่
เราจึงรวมเอาครั้งสุดท้ายภาคใต้ทั้งหมดว่าฉันนะ การเทศน์ว่าการ เพราะฉะนั้นเราจึง
เสียใจที่ไม่ได้ไปเทศน์ว่าการให้พี่น้องทางภาคใต้เราฟัง เราเสียใจจริง ๆ นะคือมันขาด
ความเจตนาของเราอย่างยิ่ง ขาดสะบั้นไปเลย เวลาเทศน์ไป ๆ เราพูดเราไม่ได้พูดถึง
กำลังวังชาของเรา เราพูดถึงการเทศน์ธรรมดา ๆ ไม่ได้คิดถึงธาตุถึงชั้นนั้นซิ เวลา
เทศน์ไป ๆ ธาตุชั้นมันอ่อนลง ๆ จนวาระสุดท้ายก็ต้องออกอุทาน เสียใจไม่ได้ไป
เทศน์โปรดพี่น้องทางภาคใต้เรา

ซึ่งตามธรรมดาเราก็ไปหมดทุกภาคอยู่แล้ว เทศน์ทั่วประเทศไทยว่าฉันเถอะ
หมายถึงทั่ว ๆ ไปเราเทศน์ทั่วประเทศไทยทุกภาคมาแต่ก่อน แต่เวลาที่จะนำชาติบ้าน
เมืองของเรา เรามุ่งหมายเอาว่า ทางภาคใต้เป็นภาคใหญ่เราจะรวมเป็นครั้งสุดท้าย
แล้วก็จะเทศน์หมดทั้งภาคเลย ครั้นเทศน์ไป ๆ อ่อนลง ๆ จนกระทั่ง อ้าว เห็นทำไม่ได้
การ ๆ เข้าไปเรื่อยเลยหมดหวัง จึงออกอุทานด้วยความเสียใจ นอกนั้นก็ไปเทศน์หมด
แล้ว โห ธาตุชั้นมันไม่ได้ฟังใครนี่วะ

คิดดูตั้งแต่ไปเทศน์ในสถานที่ที่ว่าพอเทศน์ได้อยู่บ้าง ก็ต้องได้ประคองธาตุชั้น
ตลอดเวลานะ เราจะเทศน์ไปตามธรรมดาตามธรรมดาตามความมุ่งหมายจริง ๆ ไม่ได้ทุกวัน
นี่ ธาตุชั้นต้องระวังอยู่อย่างนี้ ๆ การเทศน์ไปความระวังในธาตุชั้นนี้เป็นไปพร้อม ๆ

กัน เหมือนน้ำไหลป่า ๆ จุดศูนย์กลางคือการเทศน์ ที่เป็นน้ำไหลป่าคือได้ระวางการเทศน์ธาตุชั้นของเรา ถ้าธรรมออกหนักไปกระเทือนธาตุชั้น มันต้องผ่อนหนักผ่อนเบาอยู่นั้น เทศน์จึงไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย เรียบอกตรง ๆ เราเทศน์ไม่ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ธาตุชั้นอ่อนลงมากแล้วเดี๋ยวนี้ เทศน์ต้องระวางธาตุชั้นมากกว่าเรื่องธรรม

ธรรมเราไม่ได้มีอะไรนี้ เรื่องธาตุชั้นมีเต็มตัว เรื่องอรรถเรื่องธรรมสมควรจะเทศน์หนักเบาอย่างน้อยเพียงไรนี้ มองดูไม่ใช่คุณนะ มองดูบิ๊บนี่มันจำไปหมดเรียบริ้อยแล้ว มันรู้ตั้งแต่ยังไม่เทศน์ว่าฉันเถอะนะ ธรรมเป็นอย่างนั้นนะ แต่ธาตุชั้นมันถูกละไปมา ทั้งจะไปทั้งจะถอยทั้งจะลุ่มจะจม มันก็ต้องประคองกันทั้งธาตุทั้งชั้น เพราะฉะนั้นจึงไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วยการแสดงธรรมแต่ละครั้ง ๆ ในสถานที่ต่าง ๆ เป็นอย่างนั้นนะ พูดตรง ๆ เลย

ธรรมพระพุทธเจ้าไม่ฉันจะว่าเลิศเลอเหนือโลกได้ยังไง โลกุตระธรรมคือเหนือสมมุติโดยประการทั้งปวง เรียกว่าโลกุตระธรรม แปลว่าธรรมเหนือโลก โลกนี้หมายถึงโลกสมมุติทั้งหมด ธรรมนี้แดนเหนือสมมุติ ท่านถึงเรียกว่าโลกุตระธรรม มันจำเข้าในหัวใจหัวใจดวงใดก็ตาม ไม่ต้องไปหาพระพุทธเจ้าว่าอยู่ที่ไหน จำอยู่นี้เป็นอันเดียวกัน เหมือนน้ำในมหาสมุทรที่เคยพูดแล้วนั้น เราจะไปหา มหาสมุทรที่ไหน มองดูนี้ก็ เป็นมหาสมุทร จำถึงกันหมด จ่อลงบิ๊บนี่ถึงกันหมดแล้ว นี่ละพุทธะแท้ ธรรมะแท้ ที่ว่าองค์ ศาสดาแต่ละองค์ ๆ แท้เป็นอย่างนี้

พระสรีระของท่านเป็นเรือนร่างของธรรมชาตินี้ มีเกิดมีตายมีเปลี่ยนแปลงเป็นธรรมดาอย่างที่เราเห็น แต่สำหรับโลกสมมุตินิยมก็ต้องเรียนถึงพระสรีระคือรูปร่างของพระพุทธเจ้า เรือนร่างนั่นเอง เรือนร่างของธรรมอันเลิศอยู่ข้างโน้นนั้น อันนั้นจะไปขัดข้องอะไรกับสิ่งใดข้างโน้นเลย ไม่มีอะไรขัดข้อง โลงไปหมดทั่วแดนโลกธาตุอะไรจะมาผ่าน แดนสมมุติอยู่ใต้แล้ว อันนี้เหนือสมมุติทั้งหมดแล้วอะไรจะขึ้นไปแทรกไปแข่งไปลบได้ละ ไม่ฉันจะเรียกว่าโลกุตระธรรม ว่าธรรมเหนือโลกได้หรือ เหนือตลอดเวลา ไม่ว่าธรรมะชั้นใด ๆ เหนือตลอดเวลา นี้เรียกว่าโลกุตระธรรม

ให้มันเห็นในหัวใจนั้นซี ไม่เห็นในหัวใจก็อย่างว่าแหละ ทำอะไรก็เหาะ ๆ แหะ ๆ ถ้าเป็นเรื่องของกิเลสแล้วอะไรขาดช่วงหัวมัน แม้ที่สุดเสื่อกางเกงหลุดลง ขึ้นผ้าหลุดลงเหลือแต่ห้าแต่ควายแต่หิมนก็วิ่งตาม ถ้าเป็นกิเลสนะ ถ้าเป็นธรรมนี้ โอ๊ย ไม่อยากสนใจ พูดอย่างชัด ๆ อย่างนี้ละ นี่ละเหนือโลกขนาดไหน ธรรมดูโลกก็ดูอย่างนั้น ถ้าจะดูแบบโลกแล้วธรรมดูไม่ได้ว่างั้นเลย ต้องดูด้วยความสงสารประสานกันเข้า ถึงหมิ่นก็ดมขมก็กลืน คีบคลานไปอย่างนั้น ขยี้ขยำไปอย่างนั้น ก็รู้ว่ามันหมิ่น ส่วนสาระที่จะพอเป็นประโยชน์บ้างมันอยู่ในนั้น ก็ต้องหยิบต้องค้นหาเอาอยู่อย่างนั้น เป็นยังไงก็

ทนเอา ๆ นี่พระพุทธเจ้าสอนโลกสอนด้วยความเมตตา นะ ไม่มีเมตตาสอนไม่ได้เลย ดูไม่ได้ว่างั้นนะ

ผู้ที่อยู่ในวงนั้นมันมี ที่จะไปลากไปเข็นขึ้นมา มี จึงต้องไปขี้ขำกับกองมูตรกองคูถถึงขยะคือโลกสมมุติอันนี้ ให้พากันเข้าใจไว้นะ เราพูดเราเปิดหัวใจเราพูดเลยเราไม่ได้วัตรรอยศาศดา ธรรมชาตินั้น มหาสมุทระทะเลหลวงธรรมาตถุอันเดียวกันแล้ว ใครจะว่าประมาทใคร เหยียบย่ำทำลายใครมีไหม น้ำมหาสมุทระเป็นอันเดียวกันหมดแล้ว อะไรจะเหยียบย่ำทำลายดูถูกเหยียดหยามกันได้ไหม น้ำมหาสมุทระทั้งหมดหยดไหนจะดูถูกกันได้มีหรือ นี่ธรรมาตถุทั้งหมดก็เป็นอย่างนั้น ปีบลงไปก็กระเทือนหมด มหาสมุทระ ปีบลงไปกระเทือนหมดถึงธรรมาตถุที่ครอบโลกธาตุอยู่เวลานี้ นี่ละองค์ ศาศดาเป็นธรรมาตถุนี้ ปีบเข้าไปนี่ถึงหมด

นั่นซึ่งจึงว่าใครว่าพระพุทธเจ้า อย่างที่เขาพูดใน สมุพทุธ เราอ่านไป ๆ ถึงบทสุดท้ายว่าขอรบามนัสการพระพุทธเจ้าถึงสองล้านหรือว่าไง แล้วก็เขียนฟุตโน้ตไว้ข้างล่างว่าเหลือเชื่อ เขาก็พูดเป็นภาษาของโลกนั้นแหละไม่ได้บอกว่าเหลือเชื่อ เหมือนหนึ่งว่ากลืนไม่ลง คือไม่เชื่อว่าพระพุทธเจ้าจะมีถึงสองล้านองค์ พอเราอ่านไปเห็นจุดนี้สลดสังเวชทันที โถ มนุษย์นี่เป็นอย่างนี้นะ เอาตาบอดไปลบของจริง อะไรก็ลบหมดไม่มี ๆ ของจริงมียังงี้ ๆ เห็นหมด นั่น แล้วมันเข้ากันได้หรือ พระพุทธเจ้ามีเท่าไร ๆ ก็ลงในมหาสมุทระทะเลหลวงหมด มากหรือน้อยฟังซินะ แล้วเราจะไปลบล้างว่ามหาสมุทระไม่มีหรือมหาสมุทระนี้เหลือเชื่อได้หรือ

เราจะเอาน้ำลำคลองไปแข่งกับมหาสมุทระได้หรือพิจารณาซิ แม่น้ำลำคลองมันใหญ่ไหม นี่ก็ไหลลงมหาสมุทระ มหาสมุทระเป็นที่รับน้ำทั้งหลายทั่วแดนโลกเรานี่ ลงในมหาสมุทระหมด อันนี้ธรรมาตถุก็เหมือนกัน ครอบโลกธาตุ เหนือนี้ก็เป็นไหน ๆ แต่ไม่มีอะไรจะมาเทียบ ก็เอามหาสมุทระทะเลหลวงเทียบ นี่เพียงเล็กน้อยนะ ธรรมาตถุนั้นเลยทุกอย่าง จึงเรียกว่าเหนือสมมุติไปหมดไม่มีอะไรจะค้ำนึ่งค้ำนวน มากไหม พระพุทธเจ้าอุบัติแต่ละพระองค์ ๆ มากก็กับก็กลับ ๆ มาจนกระทั่งปานนี้ แล้วยังจะตรัสรู้ต่อไปอีก ๆ พอตรัสรู้ปี่ก็เป็นธรรมาตถุ ๆ ไปด้วยกัน เป็นอย่างนั้นนะ เราอ่านในนั้นเราสลดสังเวช โห้ เป็นอย่างนี้มนุษย์เรา

สมุพทุธ นวตฺตรสเต อฏฺฐจตุตาฬีสสทสฺสเก วิสตีตสทสฺसानิ นมามิ สิริสาอหิ ดูเป็นบทสุดท้ายที่เขาเขียนฟุตโน้ตลงไว้ข้างล่าง เราอ่านแล้วเราสลดสังเวชนะ คือในนั้นแปลออกว่าขอรบพระพุทธเจ้าดูว่าสองล้านองค์หรืออะไร เขาวามันเหลือเชื่อเหลือกลืน สองล้านองค์กับความจริงมันเข้ากันได้ไม่ได้เลย จะมาว่าอะไรสองล้านองค์ นับตั้งแต่วันเกิดจนกระทั่งถึงวันตาย ผู้ที่ว่าไม่เชื่อพระพุทธเจ้ามันก็ยังนับไม่ครบมันตาย

ก่อน มากไหมพระพุทธเจ้า เราคำนวณได้ไหมพระพุทธเจ้าก็กัป เลยกี่กัปก็กัป ไม่ทราบว่กี่ปี่กัปนับไม่ได้เลย กัปหนึ่งนานเท่าไรท่านก็บอกไว้แล้ว อายุของชั่วระยะกัปหนึ่งนานเท่านั้น ๆ แล้วก็กัปก็กัปมาตรัสรู้มาเรื่อย แล้วยังจะเป็นไปเรื่อยอย่างนี้

เหมือนกับกิเลส สายทางของกิเลสไม่มีฝั่งมีฝาคือไม่มีเงื่อนไขต้นเงื่อนปลาย ยาวขนาดไหน ธรรมก็เป็นอย่างเดียวกัน เหนือไปตลอด ๆ ให้หย่นกว่ากิเลสไม่มี เป็นแต่เพียงว่าคนไม่สามารถจะรื้อฟื้นขึ้นมาทำประโยชน์แก่โลกได้เท่าที่ควรและได้มากเท่านั้นเอง ธรรมจึงเป็นประหนึ่งว่าไม่มี

หัวใจมันจะเหมือนอะไร ใจดวงนี้ถึงเรียกว่านักรู้ละซี ไม่มีอะไรที่จะรู้ยิ่งกว่าใจ ทุกสิ่งในสามแดนโลกธาตุหยุดอยู่อันเดียวคือผู้รู้ รู้ไปหมดเลย สิ่งเหล่านั้นมีหรือไม่มีก็รู้ผ่านไปแล้ว เวลาท่านแยกออกไปสู่สมมุติ อะไรจะมีมากมีน้อยขนาดไหนความรู้นี้ผ่านหมดเลย ถ้าจากนั้นไม่ยุ่งกับสิ่งเหล่านี้ ก็ว่างหมดเลย นั่นเห็นไหม ความรู้ไม่มีสิ่งใดสมมุติที่จะเข้าไปเจอปนความรู้ในหลักธรรมชาตินั้นเลย ว่างไปหมด ท่านจึงว่า

สุญญโต โลกั อเวกขสุสุ โมฆราช สทา สโต

อตตานุทิกฺขุญฺญิ อูหฺจฺจ เหว มจฺจตุตโร ลียา

เอว โลกั อเวกขนฺต มจฺจราชา น ปสฺสตี

พระพุทธเจ้าเองเป็นผู้สอนพระโมฆราช ดูก่อน โมฆราช เธอจงเป็นผู้มีสติทุกเมื่อ ฟังขีสติทุกเมื่อ ให้เผลอทุกเวลานะพวกเรา มันขัดกันนะ พระพุทธเจ้าสอนพระโมฆราชว่า เธอจงเป็นผู้มีสติทุกเมื่อ พวกเราให้เผลอตลอดเวลาเลย อย่ามีสติ แล้วพระพุทธเจ้าว่า ดูก่อน โมฆราช เธอจงเป็นผู้มีสติทุกเมื่อ พิจารณาโลกให้เห็นเป็นของสูญเปล่า ฟังขีโลกขนาดไหน สูญเปล่าในหัวใจ ไม่เข้ามาผ่านในหัวใจได้เลย โลกเขาเป็นโลกอยู่ชั้นแหละ แต่ไม่มีอันใดที่จะเข้ามาผ่านในหัวใจได้เลย แล้วถอนอรรถานุกิฏฐิ ความเห็นว่าตนว่าตัวเป็นต้นนั้นเสีย แล้วจะข้ามพ้นพญามัจจุราชเสียได้ แล้วพญามัจจุราชจะมองไม่เห็นผู้พิจารณาโลกเป็นของสูญเปล่าอยู่อย่างนี้ แปลให้เต็มคัพท้วงั้น

เวลาดูโลกนี้มันครอบไปหมด ถ้าจิตไม่ออกไปสู่สมมุติ เหลือแต่ธรรมชาติของธรรมธาตุล้วน ๆ แล้วว่างหมดเลย ไม่มีอะไรผ่าน จึงว่าโลกเป็นของสูญเปล่า มันสูญในหัวใจ ไม่มีอะไรเข้ามาผ่านหัวใจเลย เรียกว่าสูญ โลกอันนั้นเขามีอย่างนั้นแหละ เอ้า ถ้าไม่เชื่อไปเปิดดูไอ้หอยงอไอ้ปุ๊กก็ในกรงมีไหม มันก็มีของมัน แต่มันไม่มาเกี่ยวกับความรู้ก็เหมือนไอ้ปุ๊กก็มันไม่มี ความรู้เวลาให้เป็นความรู้ล้วน ๆ แล้วไม่เกี่ยวกับสมมุติใด ๆ เลยนี้ว่างไปหมดเลย สุญญโต โลกั ไปหมด เวลาแยกออกก็มีตามธรรมชาติ เป็นขั้นเป็นตอน นี่ละจิตดวงนี้ใครเป็น ไม่ใช่พระพุทธเจ้าพระอรหันต์เป็นไม่ได้ว่างั้นเลย จะทำ

ยังงี้ก็ไม่เป็น ถ้าเป็นแล้วไม่บอกก็เป็น เหมือนน้ำลงมหาสมุทรแล้วเป็นทะเลหลวงด้วยกันหมด ถ้ายังไม่ลงยังไม่เรียก

จึงอดคิดไม่ได้ คือพูดไม่ได้พูดด้วยความถูกต้องเหยียดหยามโลกนะ เรื่องความเมตตาไม่ต้องพูดครบตลอดเวลาเลย เมตตาจะไม่พรากจากธรรมเลย ธรรมกับเมตตาจะไปตามกัน ท่านดำหนิกก็ตามดำหนิด้วยความเมตตา ชมก็ชมด้วยความเมตตา ดำหนิด้วยความเมตตาคือควรจะแก้จะไขจะถอดจะถอนสิ่งไม่ดีนั้น ที่ถูกดำหนินั้นว่าฉันเถอะ อันที่ดีแล้วก็ส่งเสริมให้ดีขึ้น ควรจะดีขึ้นด้วยการส่งเสริมท่านก็ส่งเสริม ทั้งดำหนิทั้งชมนี้เต็มไปด้วยความเมตตาของธรรมทั้งหลาย ท่านจึงไม่มีที่ว่าจะถูกต้องเหยียดหยามโลก ไม่มี เรื่องธรรมแล้วไม่มี จะดำหนิติชมเป็นไปด้วยความเมตตาทั้งนั้น เหนือโลกตลอดเวลา

ทีนี้เวลาเราพูดถึงเวลาที่เราไปสัมผัสสัมพันธ์เกี่ยวกับโลกกับธรรมที่มันทำลายกันก็คือ กิเลสกับธรรมทำลายกัน กิเลสมันหนาเท่าไรยิ่งยกตัวให้สูงขึ้น ๆ แล้วก็เหยียบย่ำทำลายธรรมลงไปในตัวนั้นแหละ ทั้ง ๆ ที่เจ้าของเหยียบย่ำเจ้าของนะ ธรรมจะไปเหยียบย่ำท่านได้ยังไง แต่เจ้าของนั้นแหละเหยียบย่ำเจ้าของ ยังเยอหยิ่งยังโอ้อำในการเหยียบย่ำเจ้าของอีก มันโง่ขนาดไหนมนุษย์เราก็ขึ้นก็ภูมิ

เราอย่าว่าแต่ทางโลกทางสงสารเลยนะ ตั้งแต่ทางด้านธรรมะก็เหมือนกัน เวลาเรียนยังไม่รู้อะไร ๆ ก็เป็นธรรมดา ๆ พอเรียนรู้อบได้ขั้นนั้น สอบได้ก็คือตั้งเป็นความนิยมขึ้นมา ความยอมรับขึ้นมา คนนั้นได้ขั้นนั้นขั้นนี้ แล้วก็เชื่อถือกันยอมรับกัน คนนั้นได้ขั้นนั้นขั้นนี้ขึ้นไป หลวงตาบัวได้นักธรรมตรี โธ คีตกณะ นักธรรมโท ขึ้นเรื่อย ๆ พอได้นักธรรมเอก ทั้งจะถองจะอะไรใครมายุงไม่ได้เราสูงกว่าใคร ขึ้นพาดมหาแล้ว โอ้ย จนจะยกตัวไม่ได้มันหนักมหา ความจริงมันหนักส้วม ความยึดความถือของเลวว่าเป็นของดี เวลาเรียนไปมันเป็นอย่างนั้นไม่ว่าใคร

มันหากเป็นอยู่ในจิตนะ ไม่ได้ตั้งใจจะไปโอ้อวดกับใครละ มันหากเป็นอยู่ในจิตของตัวเองนั้นแหละ เพราะธรรมชาตินี้ต้องยกตัวเสมอ กิเลสต้องยกตัว นอกจากนั้นก็เหยียบคนอื่นลง กิเลสไปไหนไม่ได้ราบรื่น ต้องกระทบกระเทือนไปเรื่อย ๆ ธรรมไม่กระทบกระเทือน สำหรับธรรมแล้วไม่มีกระทบกระเทือน ไปที่ไหนเย็นไปเลย ๆ ทีนี้เวลาเรียนไป ๆ ได้อย่างนั้นแล้ว ออกปฏิบัติละชิทีนี่ พอออกปฏิบัติลบล้างกิเลสภายในใจ ๆ มันก็ลบล้างชั้นภูมิของตัวเองที่เยอหยิ่งจองหอง โอ้อำฟูฟามาแต่ก่อนลงเป็นลำดับลำดับ ทีนี้ชั้นไหนภูมิไหนลบไปหมดเลยไม่มีเหลือ ไม่ทราบว่าจะชั้นไหน เฉย ไม่ได้สนใจเลย ธรรมเต็มหัวใจแล้วไม่มีชั้น ธรรมเอกไม่มีอะไรแข่ง อย่างเดียวเท่านั้นไปเลย มันเป็นอย่างนั้น

เพราะฉะนั้นเวลาไปเห็นที่ซัดหุซัดตาแล้ว ไม่รู้จักครั้งก็หนักกระทบกระเทือนมาตลอด ระหว่างกิเลสกับธรรมเหยียบย่ำทำลายกัน แล้วสลดสังเวชเหมือนกันนะ เห็นแล้วสลดสังเวช โลกเรียนมามากเท่าไรเหยียบย่ำธรรมลงไปมาก ๆ ต้องมีธรรมเข้าแทรก ๆ ความรู้วิชาทั้งหลายที่เรียนมาจึงจะพอเป็นประโยชน์และเป็นประโยชน์เป็นลำดับไป ถ้ามีแต่โลกล้วน ๆ เป็นไฟที่เดียวเผาไปหมด พวกกันจำเอาไว้ อย่าไปคิดใส่ผู้หนึ่งผู้ใดนะ ให้ดูหัวใจเจ้าของ สอนนี้สอนผู้มาฟังให้นำไปคิดไปอ่านเจ้าของ อันใดที่เป็นภัยดังที่กล่าวมานี้ มันก็เป็นภัยต่อตัวเองนั่นแหละ ท่านสอนก็สอนเราที่กำลังเป็นภัยแก่ถอดถอนออก อย่างนั้นเรียกว่าฟังธรรมด้วยความถูกต้อง

ฟังแล้วเพื่อไปเหยียบย่ำคนนั้นไปยกยกคนนี้ไม่ถูก ต้องดูจุดผิดจุดถูกอยู่กับตัวเอง ท่านสอนมาจะเข้ามาสู่จุดถูกหรือผิดคือหัวใจของเรา ถ้าสอนไปนี่ผิดตรงไหนเรารีบแก้ของเรา ถูกตรงไหนก็ยกกันขึ้น ๆ ส่งเสริมกันขึ้น นี้เรียกว่าผู้ฟังเทศน์ถูก คือฟังเทศน์เป็นได้ผลได้ประโยชน์ พวกกันจำเอานะ เพราะท่านเทศน์ท่านเทศน์โดยธรรมล้วน ๆ วันนี้นำพูดเพียงเท่านั้นละ หนี้อยแล้ว

(ในบทสวดมนต์กรณียเมตตสูตร ลงท้ายว่า กามเมสุ วิเนยฺยุ เคธํ น ทิ ชาตุคพฺภเสยฺยํ ปุนเรตฺติติ ว่าไม่ถึงความนอนในครรภ์อีก แล้ววงเล็บว่าถึงโสดาปัตติมรรคแล้ว)

แล้วเราละเข้าใจถูกแล้วยังละ ถ้าเรายังเข้าใจเขวอยู่ก็ยังไม่เข้าใจผิดอีก คนนี้เป็นคนผิดมากกว่าเพื่อนเข้าใจไหม การสวดมนต์ท่านไม่เอาเรื่องเอาราวต่อกัน ท่านสวดเป็นพัก ๆ เป็นวรรค อันนี้พูดเรื่องนี้เรื่องนั้นเป็นวรรคเป็นตอนไป เราก็จินตนาการเป็นวรรคเป็นตอนไปอย่างนั้นซิ ไม่ว่าสวดมนต์บทใด ส่วนมากท่านจะมีเป็นวรรคใดตอนของเราไปเรื่อย ๆ อันนี้เมตตาบ้าง อันนั้นไปอันนั้นบ้างอันนี้ ๆ บ้าง เวลาสวดไปฟังไป ที่มีต่อเนื่องกันไปเลยก็มีตั้งแต่มหาสมยสูตรเข้าใจไหม มหาสมยสูตรนั้นพูดถึงเรื่องพวกเทพทั้งหลายทั่วจักรวาลทั่วแดนโลกธาตุ ที่มาเฝ้าพระพุทธเจ้า พระองค์เวลานั้นรับสั่งให้พระสงฆ์สาวก ๕๐๐ องค์มีพระอรหันต์ล้วน ๆ นั้นฟังซิ รับสั่งให้มาปามหาวัน ไกลกรุงกบิลพัสดุ์ มหาวันแปลว่าป่าใหญ่

พระองค์รับสั่งให้พระสงฆ์ทั้งหลายเข้ามาในป่านี้ ทำความสงบเพื่อจะได้ดูพวกเทพทั้งหลายทั้งแดนโลกธาตุนี้จะมาชุมนุมกันเฝ้าในป่านี้ในคืนวันนั้น พระองค์จะเป็นผู้แสดงธรรมแก่พวกเทพทั้งหลาย บรรดาสาวกใครมีความสามารถวาสนาลึกซึ้งกว้างแคบขนาดไหน ก็จะได้เห็นพวกเทพทั้งหลายที่มาจำนวนมากมาย ตามกำลังแห่งความรู้ความสามารถของตน ๆ เข้าใจไหมจึงรับสั่งให้พระสงฆ์ทั้งหลายมา พระองค์เป็นผู้แสดงพระโอวาทให้บรรดาพวกเทพทั้งหลายนับแต่ท้าวมหาพรหมลงมา พวกยักษ์พวกผีพวก

เปรตพวกมาร พญาครุฑ พญานาค ท้าววิรูปักษ์ะ หมดสกุล ๆ พุดง่าย ๆ ว่าอย่างนั้นนะ เพราะท่านบอกว่าสกุลเลย พวกโคตรพวกแซ่ของพวกนี้มาหมด ไม่ได้มาธรรมดา

ท่านเทศนาว่าการนี้ท่านแสดงแก่พวกเทพทั้งหลายตามเรื่องของผู้มาเกี่ยวข้อง เทศนาว่าการสอนเป็นลำดับลำดับของผู้มาเกี่ยวข้อง ๆ แต่เป็นเรื่องของพวกเทวดาล้วน ๆ ไม่มีมนุษย์เข้าเจือปนเลย ในสูตรนี้สูตรเทวดา ครั้นเวลาทำมหาพรหมมาแล้วก็ พระสงฆ์เข้าเฝ้าก็รับสั่งพระสงฆ์ เป็นยังงี้ได้เห็นไหมพวกเทวดาทั้งหลายที่มาในสามแดนโลกธาตุมาเฝ้าเราตถาคตนี้มาพร้อมหน้ากันหมด พวกพระสงฆ์ทั้งหลายก็พุดถึงเรื่องความรู้ความสามารถของตนที่ได้เห็นเทวดา พวกนั้นเป็นอย่างนั้นพวกนี้เป็นอย่างนี้เรื่อยไป

แล้วพระองค์เป็นผู้สรุปเองว่า ที่พวกเธอทั้งหลายเห็นนั้นนะเพียงเล็กน้อยตามนิสัยวาสนาของตน แต่เราตถาคตนี้เห็นหมดเลย จากนั้นก็ไล่โคตรไล่แซ่ของพวกครุฑ พวกพญานาคพวกท้าววิรูปักษ์ะ พวกนี้มีโคตรอย่างนั้น ๆ ชื่ออย่างนั้นบอกไปหมดเลย นี้เรียกว่าบอกทั้งโคตรทั้งแซ่ เทวดามาหมด เรียกว่าสูตรนี้เป็นสูตรที่สอนพวกเทพ ล้วน ๆ ไม่มีเรื่องอื่นมาเจือปน เราก็ก็นิพนธ์สูตรเดียวที่ไม่มีเรื่องอื่นใดเข้ามาเจือปน นอกนั้นมี สูตรนี้ว่าไปอย่างนี้แล้วอันนั้นเข้ามาสับปนกันไป ๆ เข้าใจไหมละจึงไม่ติดต่อกัน

เช่นอย่างกรณีเมตตสูตรก็เหมือนกัน ไปถึงวรรคเมตตาก็เมตตา ไปอีกวรรคหนึ่งก็ไปอย่างหนึ่ง ๆ ตอนท้ายกรณีเมตตาสสูตร น หิ ชาตุ คพุกเสษย์ ปุนเรตติ นีดู เหมือนเกี่ยวกับพวกพระโสดาหรือพวกอะไรที่ว่าจะไม่นอนในครรภ์อีก นั้นเราก็กลิ้มแล้วแหละ แต่พอว่าน้ำมันเข้าใจทันทีเพราะเคยเข้าใจมาอยู่แล้ว พวกที่ไม่มานอนในครรภ์คือไม่มาเกิดในท้องแม่อีกความหมายว่าอย่างนั้น เมตตญจ สัพพโลกสูมี มานสมุททเว อปริมาณ อุกุธ อโธ จ ติริยญจ อสมุพาทิ อเวริ อสพตติ ติฏฐญจริ นิสินโน วา.คือจะนั่งจะนอนอยู่ที่ไหนก็ดี ให้ได้รับความเมตตาจากเราทั้งหมด เมตตธรรมนี้ทั่วโลก สัพพโลกสูมี นั้น เมตตญจ สัพพโลกสูมี มานสมุททเว อปริมาณ ไม่มีประมาณบรรดาลัตถโลก ทั้งเบื้องบนเบื้องล่างด้านขวางสถานกลาง มีในนั้นหมดเลย อุกุธ อโธ จ เบื้องสูงเบื้องต่ำบอกไว้หมด ทั้งยืนทั้งเดินทั้งนั่งทั้งนอนว่าอย่างนั้น ติฏฐญจริ หมายถึงยืนอยู่ก็ดี นิสินโน วา สยาโน วา.นั่งอยู่ก็ดีนอนอยู่ก็ดีว่าไป ๆ

ท่านไม่กล่าวถึงแต่ว่าพวกนอนในครรภ์ไม่ตื่นไม่ภวานาเท่านั้น เพราะท่านเพื่อท่านไม่พุดถึงพวกเราเข้าใจไหม ว่าไปดีไปอย่างนั้นแหละ จากนั้นก็ไปถึง ทิฏฐญจ ออนุคคัม สีลวา ทสฺสเนน สมฺปนฺโน.ผู้มีความรู้ความเห็นถึงพร้อมด้วยศีล แล้วก็จะไม่มาเกิดในครรภ์ว่าอย่างนั้นไซ้ไหม ถ้ามาว่าเป็นจุดอย่างนี้มันก็ไม่กว้างขวาง ผู้ไม่นอนในครรภ์ก็มีพระอรหันต์เท่านั้น นอกนั้นนอนหมด ลากออกมันก็วิ่งเข้าครรภ์เข้าใจไหม

ผู้เป็นพระอรหันต์นี้ลากเข้าก็ไม่เข้า ใ้ผู้ยังไม่เป็นพระอรหันต์นี้ลากออกมันวิ่งเข้าอยู่นั้นแหละ ไม่ได้เข้าทางที่มันก็เข้าทางกันแม่มันเข้าใจใหม่ เพราะมันอยากเข้ากิเลสมันลากเข้าความหมาย เราไม่ได้พูดเรื่องหยาบเรื่องโลนนะ คือน้ำหนักของกิเลสกำลังของกิเลสมันดึงเข้าให้เกิดให้ตาย พระอรหันต์ปิ้งออกไปเลยเข้าใจ แล้วอะไรอีกล่ะ (พระอรหันต์เป็นอย่างนั้นหมดเลยหรือคะ) เราก็ไม่อยากตอบชี้แจงตอบด้วย ตอบอะไร ให้ไปทางมเงาไม่อยากงม เรามันไม่อยากงมนะ ลากเราไปทางมเงานั้นเงานี้เราไม่ออกไป ถ้าหัวคนอย่างนี้ปี้วะเลยอย่างนั้นเอา มันจะได้หงายหมาให้ดูเข้าใจใหม่ ทางมนั้นงมนี้ไม่อยากงมนะนี่

ก็มันพูดจริงๆ มันจ้ำอยู่นี้หมดแล้วจะให้ถามว่าอะไร นี่จึงสอนโลกด้วยความเมตตาส่วนๆ เปิดออกหมด เราไม่เคยสนใจกับถึงขยะขยะจะมาดูถูกเหยียดหยามว่าโ้วว่าอวด ไม่สนใจจริงๆ นะ เพราะเหล่านี้ก็รู้แล้วว่าถึงขยะ อันนี้ไม่ใช่ถึงขยะก็รู้แล้ว ดีที่ไม่ชี้รดลงไปอีกหาถึงขยะนั้นอีก ข้ามมันไปเฉยๆ ไม่ปวดชี้ฟาตลงในถึงขยะ เพิ่มชี้เข้าไปอีกที่นิ่งเข้าใจใหม่ เอาละ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd